

M. F. F. KEELHOFF (1863-1952)

1888

Keelhoff, Marie, Ferdinand, François werd geboren te Neerpelt (Limburg) op 30 december 1863 en overleed te Gent op 24 mei 1952.

Volbracht zijn middelbare studiën aan het Koninklijk Atheneum van Hasselt en behaalde er de ereprijs in de Latijnse Rhetorica in 1881; volbracht zijn hogere studiën aan de Universiteit Gent (School van Bruggen en Wegen); was eerste van zijn promotie, verwierf zijn diploma met de grootste onderscheiding en werd benoemd tot „ingénieur honoraire des Ponts et Chaussées” bij K.B. van 25 oktober 1887.

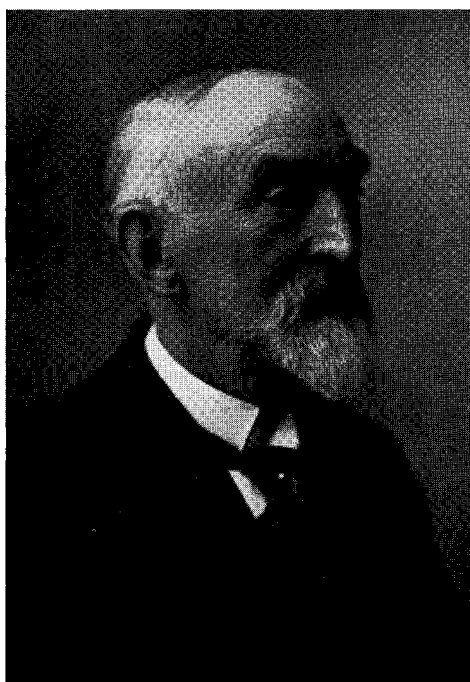
Op 27 maart 1888 werd hij als ingenieur van 3e klas gehecht aan de Speciale Dienst van de Beneden-Schelde.

Op 12 oktober van hetzelfde jaar werd hij ter beschikking gesteld van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Openbaar Onderwijs om deel uit te maken van het onderwijzend personeel der Speciale Scholen, gehecht aan de Universiteit te Gent; bij M.B. van 24 oktober 1888 werd hij benoemd tot repetitor voor de cursussen van „Stabilité des constructions” en „Hydraulique”.

Werd achtereenvolgens benoemd, in beschikbaarheid, tot Ingenieur van 2e klas, op 30 juni 1893; tot Ingenieur van 1e klas, op 17 juli 1899; tot eerst aanwezig Ingenieur van 2e klas, op 31 maart 1903; tot eerst aanwezig Ingenieur van 1e klas op 30 maart 1907, later tot hoofdingenieur en tot Inspecteur generaal (van Bruggen en Wegen).

Werd belast bij K.B. van 19 oktober 1899 om, buiten zijn vroegere bevoegdheden, de cursus van Stabieliteit der bouwwerken (2^e deel) te doceren.

Werd bij K.B. van 15 oktober 1900 benoemd tot gewoon hoogleraar. Kreeg op 23 juni 1900 de wetenschappelijke opdracht in Duitsland de organisatie en de uitrusting te gaan bestuderen van de Laboratoria voor het onderzoek van materialen te Hannover, Berlijn, München en Stuttgart, met het oog op het inrichten van een dergelijk laboratorium aan de Universiteit te Gent. Het verslag van deze studiereis diende als basis voor de uitrusting van het Gentse laboratorium

voor weerstand der materialen, dat door hem gesticht werd en waarvan hij de directie verzekerde vanaf het jaar 1900.

Werd bij K.B. van 29 november 1907 belast met het volledig onderwijs in „Résistance des matériaux et Stabilité des constructions”.

Bij K.B. van 31 juli 1920 werd hij benoemd tot Studie-Inspecteur der Bijzondere Scholen, gehecht aan de Faculteit der Wetenschappen.

Bij K.B. van 23 januari 1925 werd hij ontlast, op zijn aanvraag, van de cursus van „Stabilité der Bouwwerken” en van de daaraan verbonden oefeningen, doch hij behield het eerste gedeelte dat betrekking heeft op de algemene theorie van de elasticiteit en op de weerstand der materialen, met de daarbij behorende oefeningen.

Bij K.B. van 7 oktober 1925 kreeg hij opdracht de cursussen, die hij reeds in het Frans onderwees, ook in het Nederlands te doceren. Het K.B. van 5 april 1928 belastte hem, in de afdeling „Mijnen”, met de cursus van „Veerkraft en Weerstandvermogen der materialen”. Bij K.B. van 13 november 1930 kreeg hij opdracht om in al de afdelingen, geschapen door de wet van 1929, de cursus van „Veerkraft en Weerstandvermogen der bouwstoffen” te doceren.

Bij K.B. van 18 december 1933 werd hij toegelaten tot het emeritaat en gemachtigd de eretitel van Inspecteur der Speciale Scholen te dragen.

Bezield met een grote geest van nauwkeurigheid, streefde hij er naar meer klaarheid te scheppen in de menigvuldige vraagstukken die verband hielden met de stof die hij doceerde.

Het grootste aantal van zijn artikelen verschenen in de „Annalen”, uitgegeven door de Associatie van de Ingenieurs der Universiteit Gent, waaraan hij bijzonder gehecht was.

In 1899 werd hem door de Klasse der Wetenschappen van de Koninklijke Belgische Academie de prijs „Charles Lemaire” toegekend voor zijn verhandeling „Note sur le travail des forces élastiques”.

Maar zijn meesterwerk is zijn „Cours de stabilité des constructions”, die hij reeds vóór de eerste wereldoorlog publiceerde en waarin hij, als eerste der Belgische universiteitsprofessoren, de berekeningen van het „gewapend beton” invoerde. Aan dit monumentaal werk heeft hij gedurende gans zijn universitaire loopbaan met ijver gewerkt om het steeds te verbeteren en het met het oog op de nieuwe toepassingen bij te werken.

Het nauwkeurig meten van de tijd was één van zijn grote bekommernissen. Zijn theoretische studies op dit domein werden gepubliceerd in Zwitserland. Zijn werk „La suspension à ressort” werd als eerste geklasseerd in de internationale wedstrijd, ingericht door de „Journal Suisse d’horlogerie” onder de bescherming van de „Société des Arts” van Genève. Hij had trouwens in zijn woning een atelier ingericht waar hij eigenhandig ingewikkelde uurwerk-instrumenten vervaardigde en de voldoening had de ineenschakeling van cerbiedwaardige familiehorloges voor enkele collega’s en vrienden te ontleden; aan

deze oude toestellen, die nergens hadden kunnen hersteld worden, wist hij een regelmatige gang te verzekeren.

De 40^e verjaring van zijn benoeming tot lid van het onderwijzend personeel der speciale scholen voor Ingenieurs, gehecht aan de Universiteit Gent (K.B. van 12 oktober 1888), werd plechtig gevierd door een grootse manifestatie, ingericht op initiatief van de Faculteit der Wetenschappen.

Tijdens deze plechtigheid, waaraan een groot aantal collega's, oud-studenten en vrienden deelnamen en waar Ingenieur Vierendeel, Professor aan de Katholieke Universiteit van Leuven, de merkwaardige wetenschappelijke loopbaan van de jubilaris overschouwde, werd hem zijn portret, geschilderd door de Gentse Kunstenaar Guequier, aangeboden.

Deze schilderij, alsook een precisie horloge door F. Keelhoff zelf vervaardigd, bevinden zich thans in het bureel van de Inspectie der Speciale Scholen, waar hij lange jaren zijn ambt van Studie-Inspecteur met gezag heeft bekleed. Zij zijn voor zijn opvolgers een levende herinnering aan een wijze en voorbeeldige voorganger.

D. DE MEULEMEESTER

PUBLIKATIES VAN F. KEELHOFF

IN BOEKVORM

Théorie des Courbes terminales du Spiral. 1921, Bruxelles, M. Hayez, Impr. de l'Académie.

La formule d'Airy et ses applications. 1922, Bruxelles, Maurice Lamertin, Édit.

Éléments d'Intégration graphique. 2e édition revue et augmentée. 1924, Gand, Ad. Hoste, Paris, Gauthier Villars.

Cours de stabilité des constructions. autographie. 1re édit. 1908; 2e édit. 1910; 3e édit. 1914; 4e édit. 1921-24, 4 vol.; 5e édit. 1925-1926, 4 vol.

ALS BIJDAGEN IN TIJDSCHRIFTEN EN VERZAMELWERKEN (1)

Calcul d'une poutre posée sur deux appuis et sollicitée par un système de forces mobiles. A.I.G., T. XII, 1889.

Expériences d'hydraulique. A.T.P., T. XLIX, 1891.

Suite au calcul d'une poutre posée sur deux appuis et sollicitée par un système de forces mobiles. A.I.G., T. XV, 1892.

Note sur la résolution graphique de quelques problèmes d'hydraulique. A.I.G., T. XV, 1892.

Les treillis raidisseurs des pièces chargées de bout. A.I.G., T. XVI, 1893.

Étude graphique de la marche des trains. A.I.G., T. XVII, 1894.

Étude sur le travail des pièces droites soumises à une traction excentrique. Génie Civil, T. XXVI, 1895.

The strength of cylindrical shells. Engineering, vol. LXI, 1896.

Théorie des pièces chargées de bout. A.I.G., T. XIX, 1896.

Note sur le travail des forces élastiques. A.T.P., 5e fasc., 1897.

Les ponts à poutres et palées solidaires. A.I.G., T. XX, 1897.

Note complémentaire sur le travail des forces élastiques. A.T.P., 3e fasc., 1898.

Expériences sur le mouvement de l'eau dans les canaux rectangulaires alimentés par une vanne. A.T.P., 6e fasc., 1898.

Étude sur les vibrations des bielles d'accouplement. A.I.G., T. XXII, 1899.
Calcul d'un pendule compensateur à mercure. Journal suisse d'horlogerie, Fasc. n° 8, février 1899.
Tracé graphique des déformations élastiques des systèmes articulés. A.T.P., T. VII, 1902.
Note sur les pièces chargées de bout, présentant plus de deux points fixes. A.I.G., fasc. 2, 1903.
Courbes terminales circulaires. Journal suisse d'horlogerie, Fasc. n° 9, mars 1904.
La suspension à ressort. Journal suisse d'horlogerie, 1906 (1er prix au concours ouvert par le journal en 1904).
La suspension à ressort. Note complémentaire, 1909.
La résistance au flambement des pièces en treillis. Bulletin scientifique de l'Association des Élèves-Ingénieurs, 1912.
Contribution à l'étude théorique de la flexion. A.I.G., 5e série, Tome V, 3e fasc., 1912.
Détermination graphique des déformations élastiques des arcs fléchis. A.I.G., 5e série, Tome VI, 2e fasc., 1913.
Note sur les tension tangentielles dans les pièces fléchies à fortes courbures. 1913.
Théorie élémentaire du balancier compensateur. Journal Suisse d'horlogerie, oct.-nov., 1914.
Piliers, murs immergés, barrages à sections horizontales également comprimées, par Duvigneaud. Examen critique de la méthode suivie. A.T.P., oct. 1923.
Sur deux phénomènes vibratoires. Bulletin Scientifique, mai 1925.
L'exposant de forme des bois. A.I.G., 5e série, Tome XX, 4e fasc., 1930.
Les Écoles du génie civil, des Arts et Manufactures et des Mines, de Gand. A.I.G., 5e série, Tome XX, 2e fasc., 1930.
Les glissements dans le béton armé. A.I.G., 1e fasc. de 1935.
Les Écoles du Génie civil, des Arts et Manufactures et des Mines de Gand. A.I.G., 4e fasc. de 1935.
Calcul des plaques rectangulaires fléchies par les séries simples. A.T.P., juin 1935 et juin 1936.
Théorie générale simplifiée de la flexion des plaques rectangulaires appuyées. A.I.G., 4e fasc., 1936.
Calcul des plaques rectangulaires fléchies par les séries simples. A.T.P., juin 1936.
Le flambage des Ressorts à Boudin. Bulletin de la Sté des Ingénieurs et Industriels, Année 1937, n° 9 et 1938, n° 3.
Calcul des Dalles en Champignon Rectangulaires appuyées au pourtour. A.T.P., oct. 1939.
Calcul des Dalles en Champignon rectangulaires appuyées au pourtour. A.T.P., déc. 1940.
Résistance des Réservoirs cylindriques. A.T.P., oct. 1941.
Tracés graphiques ou calcul. A.T.P., août 1943.
Amélioration de deux rivières belges. A.T.P., avril 1944.
Poutre fléchie posée sur terrain élastique. A.T.P., oct. 1945.
L'élasticité du bois et le travail moléculaire; sommation rapide de certaines suites numériques. A.I.G., 2e fasc., 1947.

(1) A.I.G. = Annales de l'Association des Ingénieurs sortis des Écoles Spéciales de Gand;
 A.T.P. = Annales des Travaux publics.